

Modum menighetsblad

NR. 1 · 1992 61. ÅRGANG

Dyret i Åpenbaringa?

Wermund Skillingstad har gjort refleksjoner.

Se s. 15

Jon sokneprest

Sokneprest Jon Mamen er midtside-portrettet i dette nummer.

Se s. 8-9

Lysbilde-show

Olav Jakob Tveit kommer til kulturhuset søndag 15. mars med lysbilde-suksessen sin.

Se s. 13

Gudstjenester

Redaksjonen har vurdert Modums fire gudstjenester en vanlig januar-søndag.

Se s. 4-7

Økonomi

Postgiro-talong til abonnementet for 1992 er vedlagt. Økonomien er nærmere beskrevet.

Se s. 11

70 år gamle speiderjenter?

Speiderjentene i Modum feirer 70 års jubileum i mars.

Se s. 13

Redaksjonelt . . .

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjeses av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30.
Tlf 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje
når sentralbordet er stengt 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 78 26 06

STILLINGER
Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 78 70 17
Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenv. 3370 Vikersund
Tlf 78 23 50
Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 78 26 06
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 78 75 55
Organist Knut Johnsen (Heggen og
Nykirke)
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 78 45 86
Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 78 71 33
Organist (deltid) Heggen og Nykirke

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 78 05 16
Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 78 79 00

MENIGHETSRÅD
Heggen menighetsråd, formann
Berit Haugerud
Flannum, 3370 Vikersund
Tlf 78 73 59
Nykirke menighetsråd, formann
Knut Johnsen
Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 78 45 86
Snarum menighetsråd, formann
Jorunn Asbjørnhus
Rute 507, 3370 Vikersund
Tlf 78 27 86

MODUM MENIGHETSBALAD
Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf. 78 41 47
Redaksjonskomite:
Aud Emanuelson, Helge Gutuen,
Jenny Müller
Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sørnes
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri A/S
Opplag 5250
Postgiro 5 47 85 40
Bankgiro nr 2270.03.00874

Forsidefoto: Jan Ivar Aasrum

Vi ser på gudstjenesten

Avisene har nylig gjengitt statistikk for kirkebesøk i Norge i 1991. Samlet sett har det økt litt, og da særlig de spesielle gudstjenestene der den folkekirkelige profil har vært klarest. Og vi hadde da også ifjor store nasjonale hendinger som styrket båndene mellom kirke og folk. Men statistikken viser også tilbakegang for de helt vanlige gudstjenester.

Redaksjonen har sett litt nærmere på gudstjenestene i Modum. På en helt vanlig søndag i januar fikk vi med oss to "kritikere" hver og besøkte de fire kirkene som hadde gudstjenester. Vi fant ca. 275 mennesker til stede, – kanskje ikke så ille på en vanlig søndag. Etter gudstjenesten hadde vi en samtale med våre "kritikere", som jamnt over snakket pent om det de hadde opplevd.

(Det er kanskje heller ikke helt lett å komme med motforestillinger etterpå når presten deltar i samtalene?)

Vi tror fortsatt det kan gjøres mer for å få til bedre gudstjenester i Modum, og få flere folk til å verdsette det å gå i kirka. Det er neppe de lettvinne PR-framstøt det handler om. Og i hvertfall ikke de banale kjekkaserier vi av og til kan oppleve når det hele skal populariseres. Gudstjenesten skal formidle et møte med Gud, en helt annen dimensjon, men det skal også treffe oss midt i det hverdagslige.

Det handler nok mye om å ta del. Gudstjenesten bør ikke bare bli prestens og organistens eiendom, mens

vi andre sitter der passive bak hverandre. Gudstjenesten bør åpne for mer delaktighet og nærbet.

Her i menighetsbladet har vi ikke de ferdige svarene. Men det viktig at flere av oss i Modum tenker videre på hva som kan gjøres bedre. Vi tar gjerne i mot synspunkter i Modum menighetsblad.

berger

Mange takk

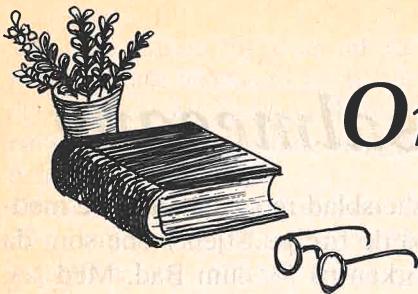
Det er en del mennesker som er med og tar ansvar for at menighetsbladet kommer ut. Vi fire i redaksjonen takker selvsagt hverandre for mange gledelige stunder sammen, og for mye artig gratisarbeid.

Men andre navn bør nevnes: kasserer Sverre Asbjørnsen som ennå har bevart fatningen etter store uttellinger og stort sett tom kasse. Bjørg Eneresen og Per Wærp som hjelper til med annonsene. Gerd Lygre som navner, frankerer, postlegger og holder orden på adressen til de ca. 200 eksemplarene som skal til mottakere utenbygds.

Judith Fossbråten som har skrevet mye stoff på diskett for oss. Valborg Siraes som tegner. Marit Maaleng og dere andre som fotograferer.

Dugnadsgjengene som sørger for giro-tilleggene. Prestene og alle dere andre som kommer med tips til oss. Og Ulf Dokken og resten av gjengen på trykkeriet.

Hvorfor ikke starte opp det nye året med en takk? En takk til dere alle for hva dere har gjort i 1991 og fortsett kommer til å gjøre i 1992.

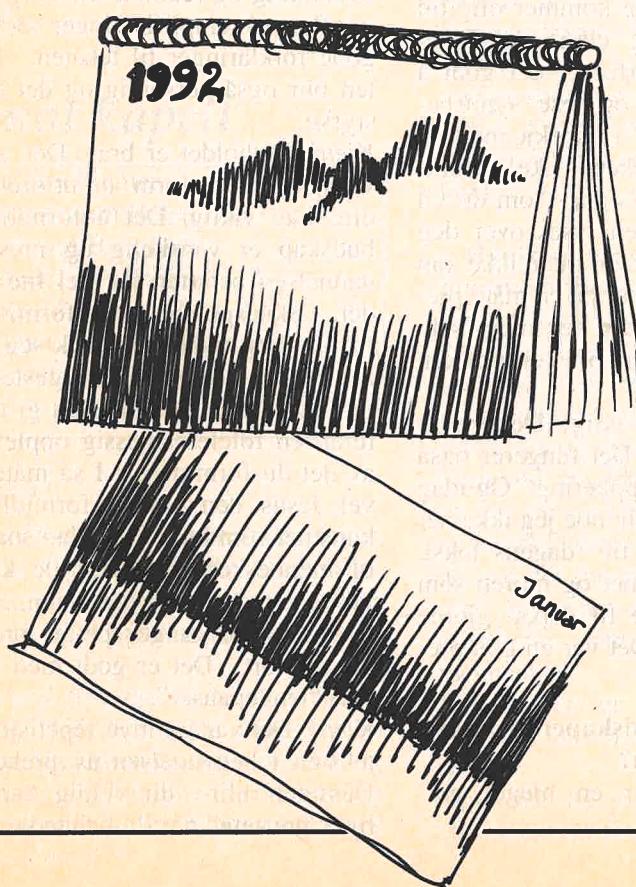
Ord til ettertanke:

En ny kalender

Et nytt år har begynt!
Den gamle kalenderen er byttet med
en ny.

Den gamle har jeg tatt vare på. Det
var så mange vakre motiv i den som
jeg ble så glad i. Hvert motiv forteller
meg noe om året som gikk. De tolv
bildene kjenner jeg. Kjenner de dage-
ne som bildet er knyttet til. Dager
som var gode og dager som var vonde.
De dagene som en gang het fremtid,-
men som nå er fortid.

En ny kalender er kommet opp. Tolv
nye motiv. Nye måneder og nye
dager. Ukjente ligger de foran meg.

Tenk om Gud hadde laget en kalen-
der til meg. Hvordan ville den se ut?
Vakre motiv,- i alle regnbuens farger
eller mørke, dystre som minnet meg
om all nød og elendighet. Eller kan-
skje det ikke ville være et eneste
motiv. Blanke sider!

Jeg må selv ta penselen fatt for å
male. Motivene blir veien jeg selv må
gå. Måned for måned. Dag for dag.
Den hendelsen. Det øyeblikket. Alt
fanges opp og får farger i takt med de
skritt jeg tar. En stadig bevegelse.

I hver bevegelse og penselstrøk vil
jeg merke Hans hånd som rettleder og
veileder,- slik at motivet får det inn-
hold det skal ha. De mørke fargene
vil være der,- også de lyse.

Gjennom streker og farger trer Han
fram og sier:

“Se, jeg er med deg alle dager.”

Hver eneste dag i 1992 har Han
notert seg. Men Han tar ikke fra meg
penselen for det!

Januarmotivet er ferdig. Februarmoti-
vet er jeg allerede i gang med. Så
var det slik Han hadde tenkt at kalen-
deren skulle bli.

Ingen ferdige motiv. De blir til under-
veis. Dagen i dag.... Morgendagen
kjenner jeg ikke. Gårsdagen er allere-
de forbi.

“Se, jeg er med deg alle dager.”

Målfrid Bergaplass

Vi ser på gudstjenesten:

Gode opplevelser og ujamn salmesang

-Hvordan er gudstjenestene i Modum en ganske alminnelig søndag? Menighetsblad-redaksjonens fire medlemmer rykket ut søndag 26. januar, en ganske alminnelig søndag, og så på de fire gudstjenestene som da var i Modum: nemlig i Heggen kirke, Åmot kapell, Rud kapell og Olavskirken på Modum Bad. Med seg hadde de to «kritikere» hver, med noe ulik tilknytning til kirkas. Og etter gudstjenesten ble det en samtale, sammen med presten, om det som hadde skjedd.

Søndagens tekst var Joh. 4, 27-42, om det som skjedde etter at Jesus hadde snakket med den samaritanske kvinne ved brønnen.

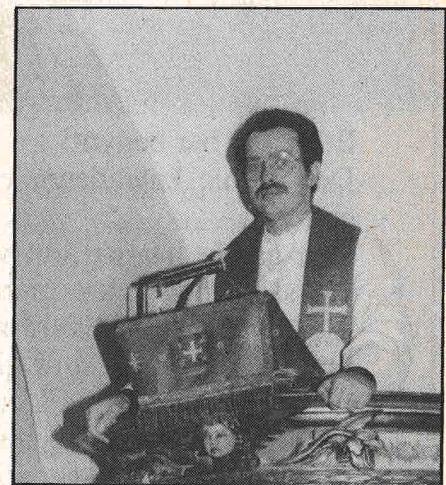
Heggen kirke

Prest: Steinar Sund
Organist: Knut Johnsen
Tekstleser: Arne Tandberg
Tilstede: 38. Herav 17 kvinner,
15 menn, 6 barn under 15 år
Varighet gudstjenesten: 55 min.
Preken: 17 min.
Innslag: Barnedåp.
1 pike ca. 2 år gammel. 2 gutter
Ofring i benkene

salmesang virker alltid sterkt og en føler behov for å synge når teksten berører en.

Steinar Sund: Jeg hadde en bra følelse etter gudstjenesten, - sånn omtrent midt på treet. Presten bestemmer salmene (stort sett) og de er ment å understreke teksten. Kjente salmer er et godt prinsipp, og i kapellene bruker jeg for det meste kjente salmer.

Kjetil: Kirken mangler system for å lære nye salmer. Forsangertjeneste har vært praktisert og også å komme et kvarter før gudstjeneste for å synge igjennom de nye salmene. Begge deler har fungert fint.

Steinar Sund

Våre medhjelpere:

Bente Barstad, 30 år, psykolog, Åmot, - «lite kirkevant». Kjetil Ruud, 37 år, kjøpmann, Åmot - «etter hvert en trofast kirkegjenger».

-Noen ord som karakteriserer helhetsinntrykket ditt

Kjetil: Som fast kirkegjenger må jeg si at dette var en gjennomsnittsgudstjeneste, - og med litt dårlig salmesang. Barnedåpen «løftet» helhetsinntrykket, og spesielt det store barnet gjorde inntrykk. Det ble litt «spennende» rundt det at 2-åringen ikke ville la seg holde over døpefonten og vi kunne ane prestens rådvillhet noen sekunder.. «Hva gjør han?» Det hele løste seg fint ved at presten dyppet handa si i vannet og la det på barnets hode.

Dette er en billedlig handling så det betyr ikke noe om hvorvidt barnet får mye eller lite vann på hodet sitt. Det er handlingen som er viktig.

Bente: Det var godt å være i kirken. Ritualer er godt og kjent og det er godt å delta. Det var endel ukjente salmer, og det er et savn å ikke kunne delta når man ikke kan salmene. Noe av det fine ved å gå i kirken er nettopp å delta i sangen. Brusende

-Synes du at gudstjenesten gav deg noe og på hvilke måter/områder?

Kjetil: Gudstjenesten forandrer seg for meg. Enkelte ledd er viktige. I min travle hverdag kommer ofte tid til fordypning og ettertanke langt ned på lista. Derfor er det godt å komme i kirken og lese syntsbekjennelsen og trosbekjennelsen. Velsignelsen virker like sterkt bestandig. Du velsignes «om du vil eller ikke» og den lyses over deg som en gave du på en måte ikke kan unngå å få. Derfor er på en måte prekenen ikke så viktig for meg, selv om en god preken ofte er prikken over i'en.

Bente: Preken er viktig! Det er viktig å høre ordet. Det fungerer også på en måte som opplæring. Og idag skjønte jeg plutselig noe jeg ikke har forstått i forhold til dagens tekst. Det store dåpsbarnet og moren som bevisst bar henne til dåpen gjorde sterkt inntrykk. Det var en god preken.

-Hvordan ble budskapet formidlet i innhold og form?

Arne Tandberg er en meget god tekstleser.

Prekenen gav inntrykk av å være reflektert og gjennomarbeidet. Den hadde en klar disposisjon og en logisk oppbygning.

Bente: Innholdsmessig var prekenen oversiktlig og realitetsorientert. Det var flere eksemplifiseringer som gav gode forklaringer til teksten. Presten blir også personlig og det er en styrke.

Kjetil: Innholdet er bra. Det er det viktigste. Men form og utførelse er ofte like viktig. Det å formidle et budskap er vanskelig og presteutdannelsen befatter seg vel lite med det. Skuespillere, som formidlere, har en lang utdannelse bak seg med hensyn til stemmebruk, gester og mimikk. Dessuten skal du gi tilhøerer en følelesesmessig opplevelse av det du formidler. I så måte var vel Jesus den største formidlingskunstner som har vært. Han snakket til menneskene om ting de kjente viktigheten av, - salt, lys, vann...

Bente: Noen ganger prater presten litt for fort. Det er godt med noen små «tenkepauser».

Kjetil: Det var litt mye repetisjon av teksten i begynnelsen av prekenen. Dessuten blir du veldig «andenktig» / «prestete» når du behandler tek-

sten. Du brukte litt mye tid på å klargjøre hele teksten først. Kanskje det hadde vært bedre å behandle endel av teksten først og klargjøre denne før du går videre..

Denne samtalet varte i ca 1 time og 20 minutter. Det var en god og åpen atmosfære og Steinar Sund gav tydelig uttrykk for at dette var positivt. Prestene får altfor sjeldent tilbakemeldinger på hvordan en kirkeelig handling har vært. Sund var klar over at han snakket for fort og at det alltid er endel ting å jobbe med. Vi snakket i den forbindelse om at det kanskje kunne opplyses at presten var tilgjengelig for spørsmål og/eller kommentarer ca. 10 minutters tid etter gudstjenesteslutt. Vi snakket også litt om hvorvidt folk føler seg forpliktet til å forlate kirken når presten går ut og blir stående på kirketrappa. Kanskje det hadde vært bedre om presten ble stående litt inne i kirken..

Vi snakket også om det faktum at det er få mennesker i kirken på årets vanlige søndager. Et argument er at gudstjenesten starter litt for tidlig søndag formiddag. For mange er det den eneste dagen i uka at man ikke må følge med klokka. Mange føler også behov for å komme seg ut i naturen denne dagen og prioriterer det. Hva om man av og til hadde gudstjeneste søndag ettermiddag istedet...

Aud

Åmot kapell

Prest: Jon Mamen.

Organist: Ann Helen Eilertsen.

Tekstleser: Britt Dahl.

Til stede: 36. (Kvinner: 22.

Menn: 14. Under 15 år: 2.)

Varighet, gudstjenesten: 59 min.

Prekenen: 17 min.

Innslag: nattverd, ofring i benkene.

I panelet:

Lajla Hovde, 68 år, pensjonert lærer, Åmot. "Er ikke så ofte på gudstjenester, men drar når jeg kan, og føler meg absolutt hjemme der."

Sigmund Mossige, 50 år, vernepleier, Åmot. "Går av og til. Må over en viss terskel, men liker å gjøre det, og føler meg velkommen, selv om jeg vel egentlig er en type som trives bedre aleine."

Fra v.: Sigmund Mossige, Lajla Hovde, Jon Mamen.

Sigmund: Det var godt å være i kirka, det gir mer markering av at det er helg.

Lajla: Og i dag synes jeg at jeg fikk mye ut av gudstjenesten, men så hadde jeg også lest teksten på forhånd. Prekenen betød mer, jeg forstod mer.

Sigmund: Jeg likte godt det aktuelle utgangspunktet som ble brukt med "Arisan". Og jeg fikk en del å tenke på, da vi fikk høre at vi skulle være opptatt av høsten. Jeg er jo så vant til å tenke våren sammen med høsten.

Lajla: Det med innhøstingen vet ikke jeg om jeg fikk helt med meg.

Jon Mamen: Historien om samaritanerne viste at det er mange som er rede til å bli med i Guds rike. Og slik er det kanskje også i dag.

Sigmund: Ja, jeg tror det er veldig mange som er rede.

Lajla: Det er mange folk som en ikke tror, som egentlig er opptatt av Gud.

- Hvordan vil dere i panelet bedømme prekenen?

Lajla: Den aktuelle starten med "Arisan" var fin, alle kunne være med på den. Prekenen holdt seg ellers mye til teksten, og det synes jeg er bra og oversiktlig.

Sigmund: Ja, den var greit bygd opp, og det var god billedbruk. Noe kunne kanskje virke litt selvfølgelig, og da kan det fort bli svøndyssende for meg. Jeg synes det er viktig med en allsidighet som kan fange mange mennesker.

Lajla: Det er lett å følge Jon Mamen, han bruker ikke vanskelige ord.

Sigmund: Ja, jeg synes også framstillingen var fin. Særlig når han går

ut av teksten og trekker inn et overraskende bilde, som han gjorde med Vaaraan-jubileet.

- Bør det være høytidelig eller hverdagslig i en gudstjeneste?

Lajla: Det skal være litt høytidelig.

Sigmund: Men det bør ikke bli for høytidelig, det bør også knyttes til det hverdagslige.

Jon Mamen: Det har vi en mulighet til ved inngangssord og i prekenen, men faktisk også i forbønnen, hvor vi tar opp aktuelle emner.

Sigmund: Noen prekener kan bli lange og selvfølgelige, andre kan provosere meg. Og da savner jeg egentlig mulighet til å protestere eller diskutere. Det blir for lite toveis kommunikasjon.

Jon Mamen: Det er mulig etter gudstjenesten, men det er ikke organisert. Kanskje vi burde gjøre det?

- Og hvordan kan gudstjenestene nå flere?

Sigmund: Folk må nås på det hverdagslige, det de er opptatt av.

Lajla: Skolene må brukes mer. La f.eks. klasser få ansvar med å være med på å lage gudstjenester, flere bør få delta.

Sigmund: Men det bør fortsatt være lov til å få delta uten forpliktelse.

Jon Mamen: Det er klart vi kan trekke inn flere. Men det krever forberedelse og er vanskelig å koordinere.

Lajla: Jeg ønsker meg flere musikkinnslag. Skriv forresten at jeg synes det var fint tempo på salmene i dag. Men uansett hva som gjøres eller ikke gjøres, så må vi huske på at gudstjenestene også bør være noe som går på tvers av tida.

berger

Rud kapell

Prest og kateket: *Tormod Moviken* og *Arild Løvik*.

Organist: *Anne Hæhre*.

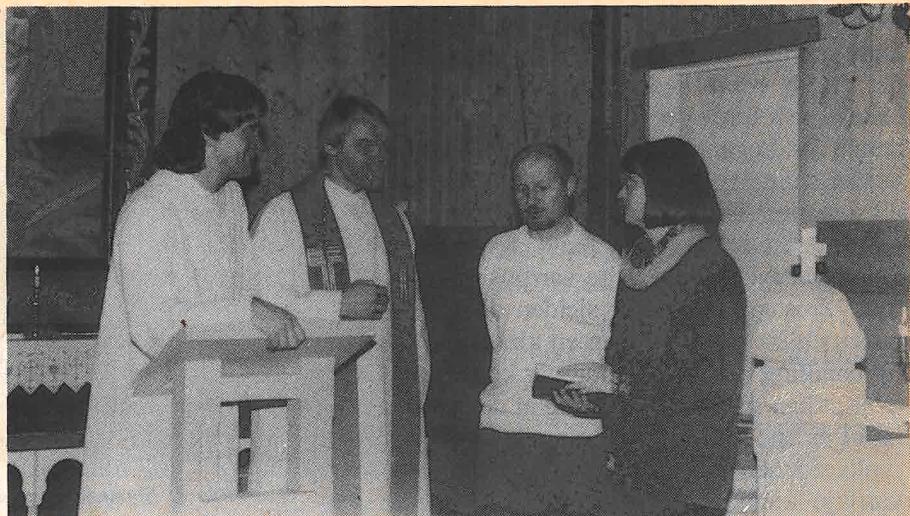
Tekstlesing: Konfirmanter.

Tilstede: 77 Menn: 29, kvinner: 48. 20 barn under 15 år.

Varighet: gudstjenesten: 55 min.

Prekenen: 15 min.

Innslag: Familiegudstjeneste Barndåp. Ofring rundt alteret.

Fra v.: Arild Løvik, Tormod Moviken, Vidar Schartau, Mari W. Axelsen.

I Rud kapell var det familiegudstjeneste den 26. januar. Konfirmanter deltok. *Løvik* hadde liturgien før prekenen, og det var også han som prekte. *Moviken* hadde liturgien etter prekenen, og han forrettet dåpen.

Vi hadde med oss to stykker til en prat om gudstjenesten etterpå.

Disse to var: *Mari Wærsted Axelsen* (42) fysioterapeut, Vikersund *Vidar Schartau* (51) soussjef, Vikersund.

-Hva slags forhold har dere til kirken?

Mari: Jeg går gjerne i kirken og deltar i menighetslivet.

Vidar: Jeg er ikke fast kirkegjenger, men jeg er ofte tilstede i kirken bl.a. som deltaker i kor.

- Gav gudstjenesten dere noe?

Begge: Det var godt å være tilstede på gudstjenesten.

Vidar: Det var en fin opplevelse at så mange deltok. Bl.a. konfirmanter.

Mari: Det er en fin opplevelse å være sammen med så mange i Guds hus.

Begge: Helhetsinntrykket etter gudstjenesten var godt.

Prekenteksten var om Jesus og den samaritanske kvinnen. Vi spør *Mari* og *Vidar* om hvordan prekenen ble i forhold til teksten.

Mari: Veldig relevant i forhold til teksten. Teksten var en vekker. Jeg likte prekenen.

Vidar: Veldig relevant. Prekenen fikk også fram at Bibelen har noe å lære oss i dag.

-Og framførelsen av prekenen da?

Vidar: Det var virkelig engasjement. *Løvik* fikk meg til å føle at dette gjaldt meg. Han var opptatt av menneskene i kirka. Det var også gode forklaringer hele tida. Men prekenen sluttet kanskje litt brått.

Mari: Jeg likte formen på prekenen. Det var formidling av glede. Budskapet var klart, og det var en klar og grei framføring.

Begge syntes at gudstjenesten i høy grad var inkluderende. Alle så ut til å trives og få noe ut av gudstjenesten. Gudstjenesten ble opplevd som høytid for begge to. Flere i kirka ga forresten uttrykk for at det hadde vært en fin gudstjeneste.

Ellers syntes begge to at det var koselig med barnedåp, og *Moviken* fikk ros for den fine måten han behandler dåpsfolket på. En dåphandling er en veldig viktig begivenhet.

«En god opplevelse» kan være overskriften på gudstjenesten for *Mari* og *Vidar*.

Salmesangen og liturgien var også med å gjøre gudstjenesten til det den var. Det var kjente salmer, og salme-

sangen var god. *Vidar* legger først og fremst merke til melodiene. De var fine.

Etterpå pratet vi også litt om at både *Løvik* og *Moviken* deltok. Hadde det ikke klart seg med en av dem? Men på det blir svaret av det virket fint med to. Det å være prest og kateket kan ofte bli ensomt, så det må være en fin opplevelse for dem også å være sammen.

Kateketen sier at vi må nevne kirkekjeneren. Hun har en veldig viktig jobb som ikke synes. Organisten ser vi heller ikke nede i kirka. Men også disse var med å gi det flotte helhetsinntrykket kirkegjengerne i Rud hadde 26. januar 1992.

Helge.

Olavskirken

og *Karin Sandvand*, husmor, bosatt på Modum Bad, ble med på en samtale sammen med presten etter gudstjenesten.

Vi får høre hvilken bakgrunn de har i forhold til gudstjenester i kirken.

Bjarne: Jeg er vokst opp i et lekmannsmiljø rundt bedehuset der kirken var annenrangs. Jeg kjente det etterhvert som en stressende forpliktelse å gå på bedehuset. Derfor ble det en befrielse da jeg selv som voksen valgte å gå i kirken.

Karin: Jeg er ikke avhengig av noen bestemt kirke og kan føle meg hjemme i kirken også på en annen kant av verden. Jeg går ikke i kirken av tradisjon eller fordi gudstjenesten trenger meg. Jeg er her forat Gud skal betjene meg!

Med på samtalen:

Bjarne Thoresen, lærer, Vikersund,

-Hvordan er det helhetsinntrykket dere sitter igjen med etter denne gudstjenesten?

Bjarne: Det var en levende gudstjeneste. Menigheten var i bevegelse, det var stadig noe nytt som skjedde. Selve kirkebygget gjør at vi kommer hverandre nær. Alle ser hverandre.

Karin: Gudstjenesten ble som en pendel som beveger seg fram og tilbake. Vi bekjenner våre synder, og Gud møter oss og betjener oss. I dag var teksten med på å understreke dette. Jesus møter kvinnen og tar seg av henne. Hun går ut og får med seg de andre. Det er pendelen som svinger. Tjen Herren med glede! hører vi hver søndag ved gudstjenestens slutt.

-Hva synes dere om liturgien? Kan den bli kjedelig?

Karin: Kjedelig, nei! Liturgi er historie, dypt inspirert, gjennomtenkt og gjennomlevd. Gudstjenesten hviler i liturgien og salmesangen.

Bjarne: Jeg synes det er godt med den fasthet liturgien gir. Det å vite hva som kommer, gir trygghet. Jeg kan selv legge det jeg vil eller klarer i liturgien.

Alle er enige om at salmene er med på å samle tankene om temaet for gudstjenesten og aktivere menigheten. Det er godt å synge i Olavskirken og musikken er fantastisk.

Så over til prekenen. Hvordan ble budskapet formidlet?

Bjarne: Det var spennende med forskjellige rolleinnehavere som leste teksten. Det at vi fikk sitte og høre en forholdsvis lang tekst, gjorde sitt til at jeg skjerpet meg mer.

Karin: Jeg synes det er fint at du eksperimenterer og lager nye vrier og overraskelser.

Johannes: For meg er det viktig å skape mest mulig engasjement ved at flere deltar aktivt.

-Men hva med språket, ble det forståelig, eller ble det "Kanaans språk"?

Bjarne: Jeg oppfattet det du mente og synes språket ditt var enkelt og greitt. Da du kom til hovedpoenget, hevet du stemmen og rettet appellen direkte til oss.

Karin: For meg gir det trygghet å kjenne at det presten kommer med virker så forberedt og gjennomarbeidet. Det var en logisk oppbygning og du brakte inn passe mange elementer.

-Til slutt kunne det være spennende å høre hvilke tanker dere gjorde dere på forhånd da dere leste teksten. Stemte de overens med det dere fikk høre i prekenen?

Bjarne: Det er fint at Jesus aksepterer den samaritanske kvinne som i andre menneskers øyne hadde levd helt uakseptabelt, og bruker henne som sitt vitne. Hun trengte ikke be om unnskyldning for å være til, men fikk beholde sin selvrespekt. Det

var fint at Johannes kom inn på dette med å omdefinere sin rolle, få lov til å fortsette. Dessuten ble jeg opptatt av at nysgjerrighet er et godt utgangspunkt for å bli kjent med Jesus!

Karin: For meg er denne teksten en av de vakreste i Bibelen. Det er fascinerende hvor radikalt Jesus møter oss. Kvinnen fikk full oppreisning. Jeg misunner hennes entusiasme, den glemte krukka! Jeg blir nysgjerrig på hvordan det gikk henne videre. Møtte hun ny fordømmelse? Måtte hun stadig vende tilbake for å bekrefte sin tro?

Johannes: Disse tankene kunne det være spennende å gå videre med i en tekstmeditasjon på en kveldsgudstjeneste. Det er utrolig nyttig med en slik evaluering. For oss prester i utdannelsestillinger her ved Modum Bad, er det en del av opplegget med evalueringssamtaler. Jeg synes det ville være vanskelig å gå rett hjem fra en gudstjeneste uten å få respons.

Vi gjør oss klar til å forlate kirken til fordel for en etterlenget kaffetår. Alle er enige i at et tilbygg til Olavskirken foruten toaletter burde inneholde et rom rom som var stort nok til å inkludere alle som måtte ønske kirkekaffe.

Jenny

Fellesmøtene i Modum 24.-29. mars

I Oslo finner vi en gate som heter Urtegata. Denne gata er det mange som setter pris på – ikke på grunn av navnet, men fordi den betyr så mye godt for dem.

Frelesarmeene driver nemlig kontaktsenter i Urtegata 16 A. Det hele og fulle navn er Frelesarmeens Fyrlyskorps, som bokstavelig er et fyrlys for mange mennesker i nød.

I Urtegata 16 A finner vi Kontaktsenter, Utdelingssentral, Ettervernsavdeling og møtevirksomhet, og her finner også den daglige leder, major Njaal Djuurhuus.

«Opp til 200 personer besøker kontaktsenteret i løpet av formiddagen. Stort sett et fast klientell.

På formiddagen har vi gratis matser-

vering. Fem brødkiver til hver, det mener vi dekker grunnbehovet. Vi må operere med rasjoner for å ha mat nok til alle som oppsøker oss. Alle godtar at vi har regler forteller major Njaal Djuurhuus,» (Vårt Land).

Jeg synes at dette forteller en god del om hvem som er årets taler på fellesmøtene. En mann som kjenner til livets skyggeside og som også kjenner til evangeliets budskap om kjærlighet og omsorg.

Njaal Djuurhuus er født på Torshavn på Færøyene i 1940. Hans kone, Erna, er også fra Færøyene og sammen har de 3 barn. Njaal Djuurhuus har tilhørt i Frelesarmeene fra barneårene. Han er utdannet ved Frelse-

sarmeens offiserskole, og har tjenestegjort både i Norge og på Færøyene. De siste 7 årene har han vært leder av kontaktsenteret i Urtegata 16 A.

Vi ønsker Njaal Djuurhuus velkommen til Modum og fellesmøtene i mars i år. Han har mye å gi videre både av Bibelkunnskap og livserfaring.

Møtene er lagt til kultursalen i Vikersund. Lokale krefter vil delta med sang og vitnesbyrd, og møteleader vil være Aage Eilertsen. Angående tidspunkt de enkelte dager, så viser jeg til annonser i lokalavisene.

Arild Løvik.

Jon sokneprest:

Kirka betyr fortsatt mye i Modum

– Nja, det er nå ihvertfall greit å få framstå som en person.

Han skakker litt på hodet, soknepresten. Ser nesten litt unnselig ut der han sitter i den lille røde toseteren i karnappet hjemme hos redaktøren. Det ble ikke noe hjemme-hos-intervju denne mandags morgenen i prestegården, det var full fart med malere der.

I stedet sitter da sokneprest Jon Mamen og smiler alvorlig og fortsatt litt på skrå hjemme hos undertegnede.

– Sånn sett er det forsåvidt OK at du kanskje også stiller noen spørsmål som går på meg som person.

Ingen prangende person, denne pressten, verken i fram-toning eller klesvei. Ingen kravstor, korpulent kannestøper-sjef for det gudelige domene i Modum. Et langt skrik er han fra den gamle svenske dikter Frödings prestebilde ("Vårان prost är rund som en ost"), der han sitter gråhåret asketisk, fortsatt litt skeivt avventende.

Han berømmes av venner og medarbeidere som en som er enkel å komme i kontakt med, er hjelphøm, er svært lite av en sjøldigger, kanskje nesten litt for beskjeden, har atskilg humor, selv om det kanskje heller ikke er det som slår en først.

«Det er nok min legning å være trofast.»

Sokneprest Jon Mamen er et naturlig valg til dette nummers midtsider. Som det modumske kirkelivs førstemann har han mange tanker om gudstjenestene, som vi har tatt opp som særskilt emne denne gang. Men også litt personfokusering først. Han har gått med på det. Men ikke ser han ut som noen skrásikker salgsrepresentant for egne dyder, der han fortsatt sitter avventende litt på skakke.

– Hobbier, sokneprest, hva med hobbier?

– Jeg liker å gå på skauen. Og jeg liker å lese. Særlig historisk stoff, men gjerne også romaner. Men det blir for lite tid til det.

– Sist leste bok?

– Jeg pleier å lese mange på en gang. Den siste er vel Kjell Fjørtofts bok om riksrådsforhandlingene i 1940.

få ly som flykting.

Jon hadde det meste av oppveksten sin som eldst av fem søskener ved Dikemark sykehus, hvor faren var prest. Farfaren hadde gård i Asker, men Mamen-navnet stammet fra en kjøpmann som hadde flyttet fra Jylland til Halden på 1700-tallet.

– Som gutt likte jeg best å lese og drive friluftsliv. Det ble lite organisert idrett. Jeg gikk nok en del for meg sjøl.

– Ditt forhold til kristendommen.

– Jeg vokste gradvis inn i det, sjøl om det var klare sprang i bevissthetensnivåer. Jeg kan godt huske en bestemt andakt i ungdomsklubben hvor jeg ble klar over at dette ville jeg stå for.

«En grensesprengende fellesskapsfølelse.»

– Tvil underveis?

– Ja, men ingen helt alvorlige. Teologistudiet gav meg mye å tenke gjennom. Det var et veldig spennende fag, og omfattet mye.

– Hva ville du blitt hvis du ikke hadde blitt prest?

– Jeg hadde nok studert et eller annet: historie, språk, sosiologi eller noe slikt. Men teologi virka mye mer spennende.

Og prest ble Jon. Først feltprest, så 7 år i Folldal. Og nå i februar er det 12 år siden familien flytta til Modum. Først til Åmot, og så fra 1985: Heggen prestegård.

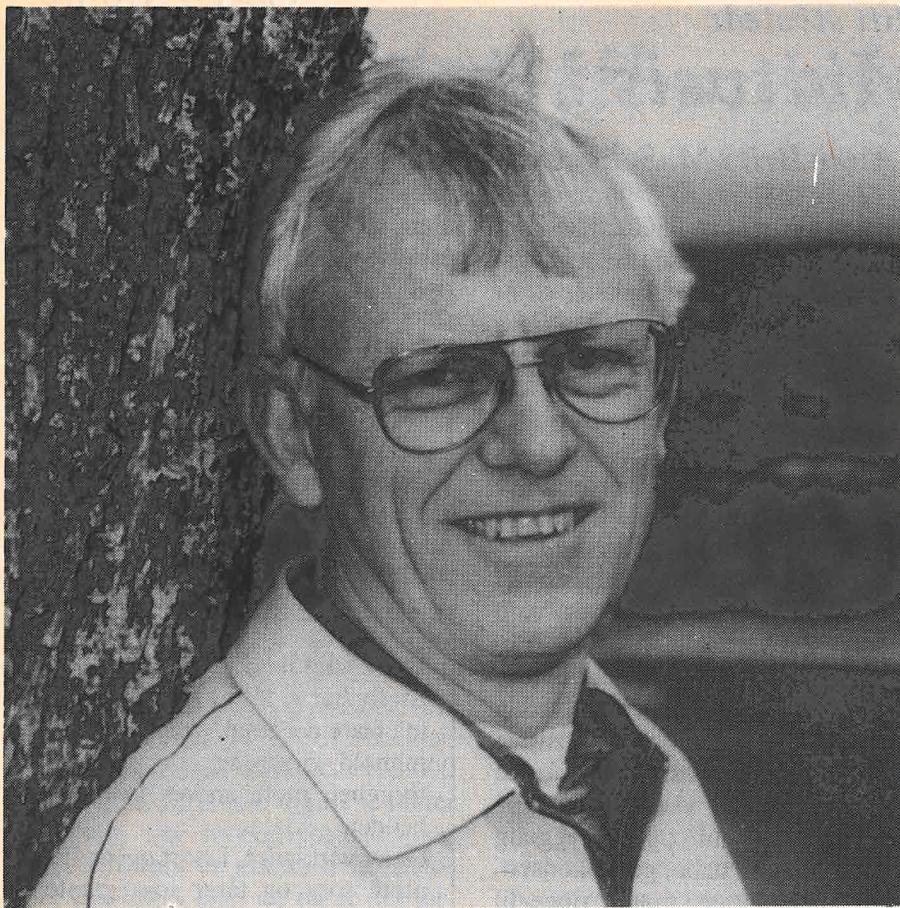
– Som den øverst ansvarlige for gudstjenestene i Modum: får ikke du av og til en krypende fornemmelse av at det dere driver med er helt ute av takt med verden i dag?

– Det at vi må være så veldig moderne, er en misforstått arv vi har med oss fra rasjonalismen og vekkelsestida.

Hvis vi legger oss for flate for det moderne, blir vi lett banale.

– Vær mer konkret.

– Jeg hadde en frisøndag hvor jeg var innom en familiegudstjeneste i Oslo. Kirken var full, og det var mye fin musikk. Men resten ble gan-

«Vi kan frimodig øse av våre kristne kilder.»

ske flatt, kjedelig og innholdslos. Det ble ingen gudstjeneste-opplevelse Selv om det var moderne nok. På den annen side tenker jeg på en annen opplevelse, nemlig den katolske messen vi opplevde i kirkeruinen på Viker i høst. To polske patere forretta, med rökelse, korgutter og det hele. Og det kunne jo virke ganske fjernt. Men det gav en opplevelse av himmel over det hele, en grensesprengende fellesskaps-følelse. Selv om den omtrent ikke var tilpassa vår tid.

- Ja, hva sier en slik opplevelse deg?
- At vi ikke trenger å tilpasse all verden. Men at vi frimodig kan øse av våre kristne kilder for å gi folk noe som svarer til deres lengsler og behov. Og det kan ofte bli noe annerledes, noe høytidelig.

- Hva skal en gudstjeneste egentlig være?

(Pause. Lang pause. Jon Mamen leter litt etter ordene i det han begynner.)

- Den skal prøve å formidle Bibelens

fylde, med sang, musikk, ord og liturgi. Gjøre det fullt ut, ikke bare haste gjennom. Det tidløse skal knyttes sammen med våre liv i dag. Vi må være flinke til å aktualisere, både i preken og bønner. Men også menigheten må være med og ta ansvar for at det fungerer. Det er ikke bare presten og organisten som skal drive det hele.

«Det tidløse skal knyttes sammen med våre liv i dag.»

- Men liturgien kan virke fremmed for folk som ikke går ofte i kirka.
- Ja, det skjønner jeg. Men liturgi er egentlig det samme som skjer i alle andre sammenhenger hvor tradisjoner nedfeller seg. Også 1.mai-arrangementer har utviklet sin "liturgi", som kan fortone seg fremmed for folk som ikke er vant til det. Men vår liturgi har vært et bærende element i europeisk kulturliv i et par tusen år, og vi kan ikke bare hive ut slike tradisjoner. Men for høytidelig kan det vel bli?
- Det er ikke bra hvis det blir for stift og alvorlig. Vi trenger gode opplevelser.

- Er dere egentlig åpne for motforestillinger?

- Jeg synes ihvertfall vi bør prøve å være det. Vi tre prestene pluss kateketen reiser rundt og forretter guds-tjenester hver for seg, og det er ikke sikkert vi har funnet opp alle de gode løsninger. Vi kunne trenge mer tilbakemeldinger. Og så hadde det vært fint å trekke inn flere medhjelgere.

«Jeg liker å bli regna med!»

- Når dere folk slik dere ønsker?

- På en måte når kirka langt, særlig gjennom de kirkelige handlinger. Jeg møter mye folk gjennom husbesøk i forbindelse med dåp og begravelser. Jeg ser at kirka fortsatt betyr mye i Modum. Men jeg skulle jo ønske at dette kunne vært mer synlig, også i gudstjenestene. Vi må få brukerne mer med.

- Tror du fortsatt på statskirka?

- Ja, faktisk tror jeg fortsatt på folkekirka, ihvertfall i min levetid. Men vi må jo være beredt til å være kirke uavhengig av staten.

- Og i mens trives du utmerket i presterollen?

- Jeg liker å være i en sammenheng med tidligere prester, mange av dem særpregede personligheter. Ja, det føler jeg nesten ærefullt. Og så vil jeg gjerne ha den posisjonen sokneprest skal ha, jeg liker å bli regna med i de ulike sammenhenger.

Sier Jon sokneprest, retter seg opp nå og ser rett mot meg tvers over karnapp-bordet, sterkt i blikket nå:

- Ja, du, det liker jeg faktisk.

berger

Midt i hverdagen

Midtveis i livet, – jeg smaker på ordene. Hva innebærer det, har det en negativ valør, eller rommer det glede, takknemlighet, spennende muligheter? . . . Ja, slik kan man filosofere.

Mitt ståsted er akkurat der, midtveis. Det inneholder så mye og er et forunderlig ståsted. Innvendig er jeg ung, spent, lekelysten, mens samtidig føler jeg meg vis, rolig og erfaren.

Rynkene har tatt bolig i mitt ansikt, er kommet for å bli, men betaler ingen husleie. Kroppen forlanger en 1/2 time ekstra hver morgen før den lystrer som jeg vil. Ja, slik er fakta. Dette er det materiale

Sist høst kom Kirkens SOS Buskerud i gang i Drammen. I en liten annonse fra Kirkens SOS står det at dette er et senter for samtale. Vi ville vite mer om dette, og ringte daglig leder i Buskerud Hildur Horn Øien.

Hun er veldig glad da vi ringer, for hun er opptatt av at dette tilbudet skal bli godt kjent rundt om i menighetene.

Kirkens SOS Buskerud har åpent for samtale på tlf. 89 60 60 fredag, lørdag og søndag fra kl. 21.00 til kl. 7.00 neste morgen.

En kan ringe og snakke om det en har behov for å snakke med noen om. De som tar telefonen, har taushetsplikt. Alle som ringer, kan være anonyme.

Det er to telefoner. På den ene svarer en frivillig medarbeider som har gått på kurs for oppgaven. På den andre telefonen svarer en kirkeelig ansatt.

Men hva ringer forkl om?

Mitt ståsted:

Midtveis i livet . . .

• Anne Britt M. Schartau

som jeg og mange andre har som utgangspunkt der og da, men hvordan bruker vi våre muligheter til et godt liv?

Fra mitt ståsted vil jeg bruke kretter på at hverdagene skal være gode, for meg og de jeg kommer i kontakt med. Et lykkelig liv er ikke å ha bare medgang. Sorg og motbør som er gjennomlevd kan gjøre oss til mer fortående og takknemlige medmennesker. Vi har et valg hver dag om vi skal telle gledene eller se oss blind på sorgene. Vi må lære oss å ikke sitte tafatte og tro at det ikke nytter, for vi kan selv skape lykke ved å tenke og gjøre små og store positive ting. Spille god musikk, lese gode bøker, be en god venn eller to på middag, ha et smil og et hyggelig ord til en ensom nabo, gå på konsert, teater, gudstjeneste, møter, ringe til en som ikke kan komme seg ut, være noe for andre som kanskje har sorg.

Alle disse tingene kan man gjøre,

alene eller sammen med noen, men essensen i de er: Sitt ikke misfornøyd og vent, begynn å gjøre noe selv. Møter vi andre med et smil, en åpen hånd og et lyttende hjerte vil vi som oftest få noe av det tilbake. Alle er vi nyttige hver på vår måte, alle kan vi utrette noe, men la gleden og positiviteten være vår grunnpilar.

Dette var tanker fra mitt ståsted, midtveis i livet, sent en søndag kveld.

Bære vårt liv . . .

Ett liv har vi fått,
må bære det fram, skape
innhold, gi verdier,
trygghet, møte andres utstrakte
hender.

Gi av vårt indre, i stort og smått,
møte sorg og tårer som gamle
venner.

Jeg gir deg mitt smil og min
hand.

Bære vårt liv fram . . .

Kirkens SOS i Buskerud

– Det er alt mulig. Personlige problemer, familieproblemer, om omsorg for barn, om ensomhet og alt mulig annet.

Er det mange som ringer?

– Ja, vi har hatt opp til 11 samtaler på en natt.

Hvor lenge varer samtalene?

– Ja, det er også forskjellig. Men vi har satt en ramme på 45 minutter.

Det hender vel av og til at samtalene blir lengre.

Hildur Horn Øien er også opptatt av å få flere frivillige medarbeidere. Det vil bli arrangert flere kurs. Interesserte kan ta kontakt med Hildur H. Øien (tlf. kontor 89 6007).

Helge.

Trenger du noen å snakke med?

Ring

Kirkens SOS

Senter for samtale

tlf. 03/89 60 60

fre/lørd/sønd kl. 21.00-kl. 7.00

Du kan være anonym og medarbeiderne har taushetsplikt

Ny giv i 1992:

Økonomien til menighetsbladet

Vi har lagt bak oss et år med én stor positiv nyhet for menighetsbladet, og én skikkelig dårlig nyhet.

Den positive er at vi med felles krefter har fått til et blad som inneholder mye og som folk i alle leirer leser.

Vi har fått mange positive tilbakemeldinger som viser dette. Det betyr ikke at vi nå selvtilfreds slår oss selv på brystet og setter oss godt til rette. Nei, vi går inn i 1992 med et ønske om å gjøre bladet enda bedre, og enda mer engasjerende.

Men vi har også med oss en dårlig nyhet fra 1991: og det er at bladets økonomi på ingen måte er sikret.

Å lage et blad i det nåværende format, sendt med posten til alle husstander i Modum, koster ca. 125.000 kr. på årsbasis. Disse utgiftene dreier seg kun om trykkerikostnader og porto. Resten er gratisarbeid. Beløpet kan høres stort ut, og er det forsiktig. Men hvis vi tar med oss opplaget på 5500 eksemplarer og 6 numre i året, blir det knapt kr. 3,80 pr. eksemplar pr. nummer. Og det er ikke mye. Hvis hver husstand hadde betalt sitt, ville abonnementet ha kostet ca. 23 kr. for året.

Kostnadene er altså i og for seg ikke så enorme. Det er snarere de manglende inntekter som kvalifiserer til å kalte økonomien en dårlig nyhet i 1991. Vi hadde håpet å kunne få inn vel halvparten av kostnadene i form av den frivillige abonne-

mentsordningen vi hadde tidlig på høsten, altså ca. 65.000 kr. Vi fikk inn ca. 55.000 kr. Det innebærer at ca. 20% av husstandene i Modum betalte for seg.

Annonse-inntektene gikk det enda verre med. Bladet har tydeligvis hatt en del "gratis-passasjerer" blant sine annonsører. Det var kalkulert med en inntekt på ca. 36.000 kr. på den faste siden med støtteannonser. Kasseren fikk bare inn 7.000 kr!

Vi har overlevd 1991-underskuddet takket være tidligere kapital som vi har tårt på. Men vi starter opp i 1992 med tom kasse.

I samråd med leder for de menighetsrådene har vi nå bestemt oss for å gjøre tre ting for å få 1992 til å bli brukbar økonomisk sett.

(1) Vi vedlegger en postgiro-blankett nå i dette første nummeret, og ber dere om å benytte den for 1992-årgangen av menighetsbladet. Det er ingen grunn til å betale et abonnement om høsten, slik vi gjorde ifjor. Det bør gjøres i begynnelsen av året, slik at vi veit hva vi kan ha å rutte med.

(2) Vi øker den frivillige abonnementsprisen til 75 kr., som dere nå vil finne påtrykt giro-talongene. Prisen for menighetsbladet har nå i en årekke vært 50 kr., trass i all annen prisstigning ellers i samfunnet. I og med at menighetsbladet har økt så

mye i antall sider og omfang, er det ikke annet enn rimelig at vi nå kommer med en liten pris-økning. 75 kr. er tross alt ikke så mye i våre dager.

(3) Vi begynner en ny giv når det gjelder annonser. Som dere ser i dette nummeret, er ikke sida med støtteannonser full. De som tidligere stod der, har fått et skriv om å gi beskjed om de fortsatt vil være med som støtte-annonsører. Vi ønsket å kutte ut "gratis-passasjerene". Bare knapt halvparten har hittil svart at de vil støtte oss.

Men vi tror at egentlig vil langt flere være med på dette. Og at det mer dreier seg om forglemmelser enn motvilje. I tillegg til støtte-annonser vil vi også åpne for engangs-annonser. I det hele tatt bør vi vel bli mer aktive i forhold til annonsørene våre. Vi mener da også at vi har et attraktivt annonse-organ å tilby. Det er knapt noen annen trykksak i Modum som kommer sånn rundt over alt og blir lest så mye som menighetsbladet.

Dere lesere vil bli holdt orientert om hvordan det går. I første omgang skal det bli spennende å se hvor mange som vil ta med giro-talongen til postkontoret eller banken.

Vi håper dere vil bli riktig mange!

Skal vi sette oss som mål å greie 80.000 kr. på de frivillige abonnementene, og 45.000 kr. på annonser?

berger

Heggen Gospel til Danmark

Det blir vinterferietur til Danmark for Heggen Gospel i år. En av korets tidligere medlemmer, danske Grethe Degr Nielsen, har invitert og gjort et stort forarbeid.

Torsdag 25. februar ruller de 75 kormedlemmene avgårde fra Vikersund, kjørt av de to glimrende sjåfører fra tidligere turer, Arne Flattum og Tom Nilssen.

Via Göteborg og Fredrikshavn går det til HvideSande (-hvem finner det først på kartet?), der deltakerne skal

innkvarteres fra onsdag i et menighetshus. Men først blir det dansk middag rundt om i en del vertsfamilier.

Torsdag og fredag blir det travelt med konserter på handelsskolen i Ringkøbing og Tarm, før det avslutes med kirkekonsert fredag kveld i HvideSande.

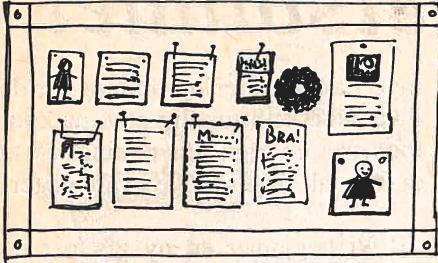
Og da gjenstår bare lørdag med tidlig oppstandelse og lang hjemreise, -forhåpentligvis tidsnok hjem til Vikersund til at Pål og Sveinung kan nå barneTV.

God tur, folkens!

Misjonssambandet

Norsk Luthersk Misjonssamband minner om at de har to leirsteder i Buskerud, Veslestølen ved Al, og Nakkerud ved Tyrifjorden. På Nakkerud blir det leirer 14.-16. febr. for 3.-6. klasse og 10.-13.april for 3.-6. klasse. Veslestølen kan by på leirer 6.-8.mars for 2.-6. klasse, 20.-22.mars:familieweekend, 10.-14.april: over 6.klasse og 15.-20.april: over 9. klasse. Nærmore program kan fås fra Misjonssambandet, tlf. 03/834419.

Oppslagstavla:

Pensjonist-dikt

Fredag 20. mars kl. 19 kan godt avmerkes i almanakken. Da kommer den gamle åmoting Sverre Therkelsen tilbake til hjemlige trakter for å gi til beste noen av sine pensjonistdikt på Åmot kapell. Små, underfundige dikt om det å forberede seg til pensjonist-tilværelsen. Etter sigende tar de situasjonene ganske på kornet. Det er Nykirke diakonitvalg som arrangerer møtet. Og inntekten for kvelden vil gå til ei ny sang- og musikkgruppe for funksjonshemmede.

Hobbytreffene

Vi blir bedt om å minne om at hobbytreffene fortsetter på Vikersund menighetssenter hver annen og fjerde tirsdag i måneden fra kl.10 til 13.

Kapell-fest

Fredag 13.mars vil det bli fest med et kort årsmøte på Åmot kapell. Åmot mannskor vil synge, og den nye sykehuspresten på Modum Bad, Arne Børresen vil kåsere om "Fra Toten og andre verdensdeler til Modum".

Kapell-festen begynner kl.1800, og det vil bli et kort årsmøte for kapellet til slutt.

Verdensbønnedag

Fredag 6.mars er det Kvinnenes verdensbønnedag. Den markeres med en samling på Åmot kapell fredag 6.mars kl.1100.

Snarum menighets årsfest
blir i år onsdag 11. mars på Snarum ungdomslokale. Det blir årsmeldinger ved menighetsrådet og det blir underholdning som blir kunngjort nærmere og det blir bevertning.
Vel møtt.

S.S.

Vestre Spone menighetsutvalg

Det har kommet en årsberetning fra Vestre Spone menighetsutvalg som forteller litt om hva de har vært oppatt av siste år.

Menighetsutvalget har vært ledet av Helga Kristoffersen, og i ulike verv ellers har følgende personer vært med:

Laila Holum Hansen, Magne Kristoffersen, Åse Weum, Ella Hjelmesæth, Astrid Aase, Ingar Hellerud og Frode Engen.

Utvalget har sørget for å få sydd 30 puter til bruk i kirkebenkene. På konfirmasjonsdagen 9.juni ble den nye alterduken innviet. Utvalget har arrangert flere kirkekaffer. Av framtidige oppgaver ser utvalget behov for ny messekakel, samt å få installert elektrisk ringing.

Det har vært Vestre Spone Bondekvinnelag som har sørget for friske blomster på alteret til hver gudstjeneste dette året.

Barnas Misjonsdag

avholdes i Snarum kirke søndag 22. mars. Da blir det familiegudstjeneste i kirken og vi får besøk fra det Norske Misjonsselskap, Drammen krets. Vi håper også å få med oss Musikkskolens nystartede barnekor denne dagen, men det er i skrivende stund endå ikke helt klart. Det er også mulig vi får med oss noen flere krefter, så møt opp og vær med og hold misjonsinteressen oppe i vår menighet.

S.S.

Dåpslys i Snarum

Menighetsrådet har vedtatt å innføre ordningen med dåpslys i Snarum. Dette er en ny tradisjon som har gjort sitt inntog i vår kirke, ordningen er allerede tatt i bruk mange steder i landet. Dåpslyset settes fram på et bord foran ved døpefonten. Når barnet er døpt, blir lyset tent og brenner så til gudstjenesten er ferdig. Foreldrene får så lyset med seg etter gudstjenesten.

Dette er ment å skulle understreke dåpens budskap, når barnet er døpt tennes et lys som symbol på det nye livet som starter ved dåpen.

Ordningen vil bli satt ut i livet så snart dåpslysene blir levert.

S.S.

Vaaraans innvielse

Den 19. januar var det stor fest på Vaaraan på Geithus. Stedet er nå ombygd og gjort om til et moderne menighetssenter. Det var dette som skulle feires.

Og en flott fest ble det. Fullt hus var det også. Per Arne Dahl holdt festale slik som bare han kan. Jon Mamen hadde en historisk oversikt om Vaaraan. Sanggruppa «Da Capo» vartet opp med sanger helt fra «barbershop» til «perler fra bedehuset». Denne gruppa må vi få høre mer.

Svein Idsø sang, akkompagnert av Tor Eika. Med så sterke krefter blir det jo virkelig fest.

Finn Ellingsrud ledet festen på en fortreffelig måte. Selvfølgelig var det også hilsener og gaveoverrekkelser. Vi kan ikke nevne alle, men det var i alle fall gaver fra Menighetssenteret på Vikersund og fra Åmot kapell. Nå når Vaaraan er blitt Geithus menighetssenter, er det kanskje også på sin plass med et Åmot menighetssenter?

På en stor fest er det også en god matpause. Påsmurt mat og flotte kaker smakte fortreffelig. Trofaste «Vaaraaninger» sto for bevertningen.

Det er også noen trofaste «Vaaraaninger» som skal takkes for at Vaaraan nå er det flotte huset det er. Mye er gjort på dugnad av en forholdsvis liten dugnadsgjeng. Hurra for «Vaaraaningen». Tømmerlinja på Rosthaug har også gjort en innsats på huset. Vi håper nå at Vaaraan virkelig blir brukt.

Stedet kan også leies ut til forskjellige arrangementer. «Vaaraan» har fast vaktmester som bor i 2. etasje i huset.

Helge.

Menighetspraksis

Johannes Øverbø er feltprest i utdannelsesstilling på Modum Bad dette året. Til høsten skal han begynne på praktisk-teologisk seminar. Som en forberedelse til dette har han bedt om å få ha praksis i Modum prestegjeld under veiledning av sokneprest Mamen. Dette er gått i orden. Biskopen har gitt Johannes Øverbø fullmakt til å forrette gudstjenester og kirkelige handlinger i Modum.

Olav Jakob Tveit til kulturhuset

Lysbilde-show

SØNDAG 16. MARS

Vår tidligere Snarums-prest Olav Jakob Tveit, som forlot oss i 1987 til fordel for det vestlandske Stryn, kommer snart på spennende Modum-besøk.

Mange av oss har opplevd hans store talenter for fotografering. I så måte må han ha havnet midt i smørøyet da han kom til Stryn.

- Her er veldig mye natur på eit lite område, og landskapet er uvanleg storfelt og variert.

Tveit har ikke helt oversikt over hvor mange tusen bilder han har tatt av Stryn siden han kom dit. Men han samlet ca.500 av de beste til et vel halvannen tåmes lysbilde-show som han kalte "Fagre Stryn".

Forestillingen ble en kjempesukcess på hjemmebane, og han fylte kulturhuset i Stryn en rekke ganger med et publikum som svarte på opplevelsen med trampeklapp. Og lokalavisene fant fram de helt store lovord: "Kombinasjonen lysbilete på stor skjerm og musikk gav ein fantastisk effekt."

"Fantastiske

naturopplevelingar." "Presten sprengte kulturhuset." "Ei vekkjing for naturen."

2500 mennesker har sett forestillingen hittil. Og Olav Jakob Tveit er blitt kåret til "Årets navn" i Fjordingen, avisas for hele Nordfjord-distrakket.

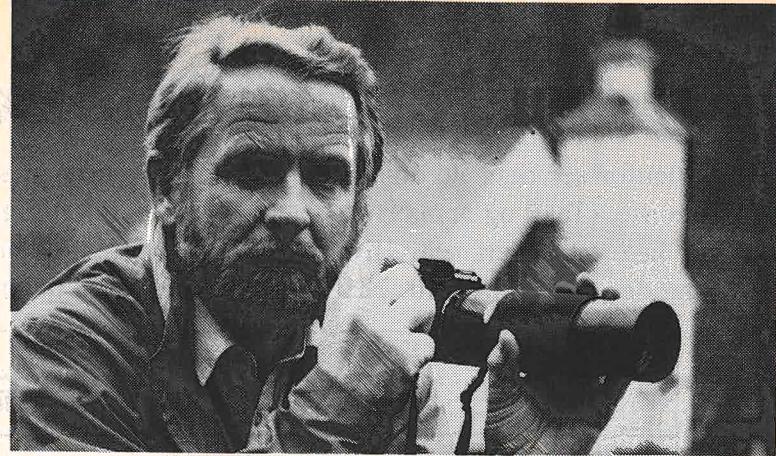
Nå har Olav Jakob sagt seg villig til å dele sine naturopplevelser med sine gamle soknebarn i Modum. Søndag 15. mars blir det to forestillinger i Kulturhuset på Vikersund. Med kaffepause. For det skal være tid til å kunne "treffes" litt også.

- Lysbilde er eit spesielt medium, mener han. - Å sitje i ein mørk sal og sjå store og brillante stillbilde er noko heilt anna enn å sjå på video og film. Nesten alt vi ser ellers, bevegar seg. Min filosofi er å reindyrke still-bildet.

Av spesiell glede for oss i redaksjonen er den hyggelige melding at Olav Jakob Tveit vil at inntekten fra forestillingene skal gå til Modum menighetsblad. Olav Jakob gjorde et stort løft med et "nytt" menighetsblad i 1970-åra, og la ned en imponerende innsats for menighetsbladet mens han var her. Og at det trengs ekstra inntekter for bladet, skal være visst. Det nye formatet og den nye satsingen krever mer enn det frivillige abonnementet og annonsene har greid å få inn hittil.

Søndag 15.mars blir altså den gledelige dagen. Sett av tid enten kl. 15 eller kl. 18 til å få sett Olav Jakob Tveits lysbilde-show i kulturhuset på Vikersund. Det blir garantert en stor opplevelse.

berger

Speiderjentene i Modum:

70-årsjubileum i mars

Speiderjentene i Modum er blant de eldste speidergruppene i landet. De hører inn under KFUK og er en del av Den norske kirkes arbeid. Vi møter lederne på et styremøte og slår av en liten prat. To ungdommer Lena Torgersen og Monica Hansen fra Geithus, er også med og vi ber dem fortelle litt om arbeidet.

- Vi kommer sammen til møter hver tirsdag, som oftest på Menighetsenteret. Der lærer vi blant annet om førstehjelp, orientering i naturen, dyrespor, pakking av sekks og forberedelse til turer. Vi vil satse på å komme oss mer ut på turer enn vi har gjort i det siste.

- Vi har mange fine minner fra turer og leirer vi har vært med på. Når vi ligger ute, kaller vi det «haik».

Vi husker særlig godt en haik vi hadde på Norefjell. Da hadde vi ansvar for oss selv og ei gruppe fra Drammen, - jenter i 11-12 års alderen. Det ble regnvær og tåke. Vi skulle ligge under presenning, men hadde glemt pluggene. Vi bandt hyssing rundt steinene så godt vi kunne for å holde det hele på plass. Om morgen var alle søkkvåte. Noen gråt mens andre lo, men nå etterpå ler vi alle. Vi kom oss jo trygt ned ved hjelp av kart og kompass. Det kan være lærerikt å gjøre noen tabber, og som regel gjør vi ikke de samme feilene om igjen.

- I Vikersund har vi 21 speiderjenter fra 7 år og oppover, i Geithus 24 jenter fra 6 år og oppover. De fles-

te slutter når de kommer i tenårene, men vi er kommet over «kneika» og fortsetter som ledere. Hvis noen ønsker å begynne i speideren eller få litt mer informasjon, kan de ta kontakt med Kirsten Lillås, Vikersund, telefon: 78 78 01 eller Ellen Bråten, Geithus, telefon: 78 05 45.

Vi samles til fest 21. mars kl 16.00 på Menighetssenteret i Vikersund.

Tidligere jentespeidere er hjertelig velkommen!

NB! Det blir samling for tidligere speidere på kvelden etter festen med lysbilder av Aslaug Jahren (speider siden 1946) og mye mimring. Vi håper å få se igjen mange tidligere speidere!

Vi trenger mer annonse-inntekter!

Nedenfor ser dere de annonsører som hittil har sagt seg villig til å støtte menighetsbladet med en liten annonse. (Takk og applaus til dere!) Vi tror imidlertid at langt flere egentlig vil være interessert. Tidligere har hele sida vært fylt. Hiv dokker i kalosjan; folkens! Ring eller skriv til kasserer Sverre Asbjørnsen, Strandgt. 3340 Åmot, tlf. 78 57 36. Nå kan vi også ta inn større annonser for et enkelt-nymmer.

BENT STRÆDE Aut. Rørlegger Sanitær varme og oversvingsanlegg 3370 VIKERSUND - TLF. 03 - 78 75 03	Vikersund FORBRUKSFORENING	MODUM KOMMUNE
OPTIKER NOF TROND WEGGERSEN	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS eftf. Kioskvarer & Blomster Tlf. 78 02 77, Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 78 51 00	Åmot Installasjon a/s Tlf.: 78 47 55 - Åmot	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S. 3370 Vikersund Tlf. 78 24 00 Mobiltlf. 094-38 243	Wahls MØBELFORRETNING A/S Tlf. 78 72 70	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobiltlf. 094-98 106	Drammens Tidende Buskeruds Blad	NYGÅRD SPORT 3340 ÅMOT — TLF. (03) 78 41 18
Vikersund apotek Tlf. 78 70 35	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	
T. Paulsen Septikservice Drolsum, Vikersund Tlf. (03) 78 25 23 - Mobiltlf. 094-13 589	Vikersund RAMMEVERKSTED 03 - 78 82 52	
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07, Geithus	Foto og Frimerker	
Hovde prosjektering as Rådgivende Ingenører/Landskapsarkitekter	Frøyshov bok og papir Vikersund	

Bli med å reklamere for Radio Modum!

Det er over to år siden siden sist vi gjorde noe vesentlig på området egenreklame. Bilklistremerkene vi har er ukurante - Frekvensen er endret og vi har fått med oss Sigdal og Krødsherad. Det nye merket - som du kan se under - er utarbeidet av en «proff» grafisk designer. Det er omtrent på størrelse med det gam-

le, og trykken er hvit på transparent film.

Nå håper vi bare at du og riktig mange andre vil være med å gjøre Radio Modum kjent! Bakruta i bilen er jo det beste stedet, men med litt fantasi kan merket tjene hensikten mange andre steder også.

Stikk innom og få et Eller gi oss melding om at du ønsker det tilsendt!

SKOLETRØTT

Mange sier at den norske skolen ikke er flink nok til å motivere elevene - og at det er derfor de blir skoletrøtte. I Afrika finnes det millioner av topp motiverte elever. De mangler bare skolen.

Postgiro
Bankgiro **100**

Kirkens Nødhjelp
Fasteaksjonen

BRØD
FOR
VERDEN
25 ÅR

Hvor varmt er det inni sola? Eller: Dyret i Åpenbaringa

Ganske ofte er jeg vikar for lærerne i forskjellige klasser og fag. Her om dagen falt det i min lodd å løse 6. klasse gjennom læra om lys og varme, et felt jeg aldri har følt meg helt trygg på.

Ola lager lekseprøve jeg kan begynne med: Hvor mange grader er det inni sola? Det lurer jeg også på, men det står vel i boka? Det rette svaret er 15 millioner grader. Mange av elevene har fått med seg det. Som den skeptiker til autoriteter jeg er, spør jeg dem hvem som har målt det. Det veit ingen. Men det står i boka.

Så er det mat. Jeg spør Mona, vår nylig uteksaminerte lokalekspert på himmelrommet om hun veit hvor mange grader det er inni sola. Det veit hun ikke så nøye, men det er mye kaldere der enn på overflaten! Sier Mona. Derimot er det veldig varmt i noen hull på overflaten hvor det foregår en mystisk aktivitet som jeg ikke helt blir klok på.

Andre almennvitere i kollegiet er enig med Mona. Men det står noe annet i boka. Jeg velger å stole mest på Mona, hun har vært på kurs på Harestua.

Idet jeg rusler tilbake til neste vikartime (om det menneskelige øye, fint instrument), tenker jeg som så at jeg veit ikke så mye om sola, gitt, men det er helt sikkert at den er der og sprer lys og varme som gir grunnlag for alt liv, også på en gråværsdag.

Neste dag står Dyret i Åpenbaringa på dagsorden over kaffekoppen. Mange har hatt en selsom opplevelse på norsk TV. Noen kristne mennesker i voldsom affekt over et symbol i Åpenbaringsboka. EF-motstandere som de fleste av oss er, finner vi likevel liten styrke i påstanden om at forfatteren tenkte på Romatraktaten og Maastricht-avtalen der han satt på Patmos og så merkelige syner.

Men først og fremst er det noe som skurrer mellom det moderne, opplyste mediamenneske og den besynderlige tekstlesing som setter sinnene i så voldsomme svingninger. Det er mange som ikke forstår at det går an ...

Jeg har et rimelig godt gjennomtenkt bibelsyn, og jeg mener uten forbehold at Bibelen har lite å si om dagens politiske stridsemner.

Jeg blir som folk flest provosert av de som bruker Bibelen til å slå hverandre i hodet med. Men det er mye i Bibelen som det er vanskelig å forstå. Jeg kommer aldri til å forstå alt. Like lite som jeg får sjekka det der om temperaturen inni sola.

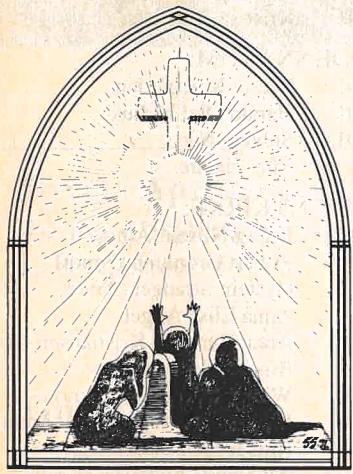
Men i min enkle sjel tenker jeg som hedningen Mark Twain: Det som er viktigst i Bibelen, er ikke alt det jeg ikke forstår. Jeg har evig nok med det jeg forstår!

Og jeg tenker, der jeg rusler inn på kontoret til nye oppgaver: jeg veit ikke så my om Dyret i Åpenbaringen, gitt, men jeg veit noe om en som er der hele tida og sprer lys og varme og gir grunnlag for mitt liv, også på en gråværsdag.

Og det kan også være en slags andakt.

Wermund Skyllingstad

Kondolanse-hilsener

KONDOLANSEHILSEN

Vi er blitt oppfordret av flere til å gi litt omtale av en lokal kondolanse-

hilsen. Det er en pen trykksak på 4 sider i A5-format, med tegning utført av Sigrun Sørensen på forsida, et par salmevers på side to, og plass på side tre til en liten hilsen. Kortet koster kr.3,- pr.stk, og selges på Åmot Bok- og Papirhandel og på Åmot Blomster.

Fasteaksjon

Fasteaksjonen Brød for verden til kirkens Nødhjelp er i år i sin 25. årgang. De små fastebøssene, påtrykt «Brød for verden», kommer snart til alle også i Modum. Fastetiden fram mot påske bør kunne være en tid hvor vi ser oss sjøl i en større sammenheng. I verdens-

sammenheng har vi det egentlig svært godt i Norge, og vi har mye vi kan dele med de som virkelig trenger det.

Bruk bøssene!

BRØD
FOR
VERDEN
25 ÅR

Kirkekalenderen

23. februar - Kristi forklarelses dag

Joh 17,1-8
Heggen kl 11 - Moviken
Rud kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Øverbø

1. mars - Fastelavnssøndag

Joh 12,24-33
Heggen kl 11 - Løvik
Nykirke kl 11 - Sund
Vestre Spone kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Eide

4. mars - Askeonsdag

Heggen kl 18.30 - Fastegudstj.

8. mars - 1.s.i faste

1 Mos 4,3-7
Snarum kl 11 - Mamen
Gulsrød kl 11 - Moviken
Vikersund kl 11 - Løvik
Åmot kl 11 -
Olavskirken kl 11 - Børresen

15. mars - 2.s.i faste

Luk 7,36-50
Heggen kl 11 - Sund
Nykirke kl 11 - Moviken og Løvik
Rud kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Rishaug

18. mars

Heggen kl 18.30 Fastegudstj.

22. mars - Maria budskapsdag

Luk 1,46-55
Heggen kl 11 - Mamen
Snarum kl 11 - Sund. Barnas misjondag
Vestre Spone kl 11 - Moviken.
Olavskirken kl 11 - Amble

29. mars - 4.s.i faste

Joh 6,24-30
Nykirke kl 11 - Sund
Vikersund kl 11 - Moviken
Vaaraan kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Børresen

1. april

Heggen kl 18.30 Fastegudstj.

5. april - 5.s.i faste

Joh 11,45-53
Heggen kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Åmot kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Rishaug
12. april - Palmesøndag
Joh 18,30-40
Nykirke kl 11 - Moviken
Rud kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Rishaug

16. april - Skjærtorsdag

Joh 13,1-15
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 19 - Sund
Snarum kl 19 - Moviken
Olavskirken kl 20 - Øverbø

17. april - Langfredag

Joh 18,1-19,30
Vikersund kl 11 - Sund
Vaaraan kl 11 - Moviken
Åmot kl 11 - Mamen

19. april - Påskedag

Joh 20,1-10
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund

20. april - 2.påskedag

Joh 20,11-18
Vestre Spone kl 11 - Sund
Rud kl 11 - Moviken
Gulsrød kl 11 - Mamen

Slekters gang

DØPTE HEGGEN:

24/11 Petter Thon (Åssiden)
01/12 Eirik Stærkeby Jelstad
Erik Flintegård
Espen Skaalien Gabrielli

Charlotte Austad Jahr
Kaja Cicilie Ljostad Trana
(Olavskirken)

12/01 Haakon Olsen
Trine Johannessen
Tommy Skauen
Kristian Løvstad
Erlend Solheim
Erika Malene Solheim
Linn Marlén Midtskogen (Rud)
Jeanett Espesett Haug (Rud)
Emil Næss (Rud)

DØPTE SNARUM:

19/01 Andrea Lobben

DØPTE NYKIRKE:

24/11 Daniel Løvås
15/12 Marius Tømte (Åmot kpl.)
25/12 Ingrid Maria Engebretsen
05/01 Ole-Marius Odin Tuff
19/01 Guro Rue Jonsen
John André Hunstadbråten

VIGDE HEGGEN:

18/01 Per Atle Ingesen og Berit Kjølstad

DØDE HEGGEN:

27/11 Jan Hølen
29/11 Anna Haug
03/12 Marianne Brandt Fosnæs
Aslaug Mederud
04/12 John Winther
05/12 Torbjørg Hæhre
06/12 Guri Skauby
13/12 Karsten Grøtterud
10/12 Amanda Tolpinrud (Ring.krem.)
17/12 Eivald Stenseth
18/12 Ragna Buøen
23/12 Åse Øverby
30/12 Trygve Fossum (Ring.krem.)
02/01 Otto Johannessen
07/01 Gunvor Brataasen (Rud)
08/01 Sigurd Bjørnsen (Ring.krem.)
10/01 Gunbjørg Øverby
Hjalmar Bråthen
21/01 Nora Hansen
23/01 Gunvald Winaasen
27/01 Arne Salvesen
30/01 Kristian Andersen

DØDE SNARUM:

02/01 Sverre Korsgården
15/01 Harald Olaf Nyhus
29/01 Solveig Næss
Kåre Hæhre

DØDE NYKIRKE:

10/12 Erling Nilsen (Åmot)
18/12 Robert Grønlund (Åmot)
27/12 Øystein Strangel (Åmot)
Anna Elise Angel
03/01 Anna Karoline Kristiansen (Åmot)
Birgit Nilsen (Åmot)
08/01 William Grønlund (Åmot)
14/01 Halvar Ole Majormoen (Åmot)
Rolf Jørgensen (Åmot)
24/01 Alf Henry Andersen (Krem.)
Lillian Johannessen
Aase Johanne Præsius (Åmot)
Marry Aslaug Torgersen (Åmot)